

Οἱ πειρασμοὶ στὴ ζωὴ μας (Ἰωὴλ Φραγκᾶκος Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας)

/ [Γενικά Θέματα](#)

Κυριακὴ Θ΄ Ματθαίου

Ὁ Χριστὸς ἔκανε πολλὰ θαύματα. Ἔκανε θαύματα στοὺς ἀνθρώπους ὅπως π.χ. θεράπευσε τὸν παραλυτικὸ τῆς Καπερναοῦμ, τοὺς δέκα λεπρούς, τὸν υἱὸ τῆς χήρας τῆς Ναΐν κ. ἄ. Ἔκανε θαύματα μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς ἔδειχνε πτυχὲς τοῦ προσώπου Του, ὅπως τὸ θαῦμα τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Ἀναλήψεως. Τέλος ἔκανε θαύματα στὴν ἄψυχη ὕλη, ὅπως πολλαπλασίασε τοὺς πέντε ἄρτους καὶ καταταράσθηκε τὴν ἄκαρπη συκιά. Στὸ σημερινὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα γαληνεύει τὴ θάλασσα καὶ κάνει νὰ κοπάσει ὁ ἄνεμος.

Ἡ ἀπουσία τοῦ Χριστοῦ

Μετὰ τὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν πέντε ἄρτων ἀνάγκασε τοὺς μαθητὲς Του «ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν» (Ματθ. 14,22). Αὐτὸς ἀφοῦ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, ἀνέβηκε στὸ ὄρος γιὰ νὰ προσευχηθεῖ. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς

προσευχῆς Του τὸ πλοῖο δοκιμάσθηκε, γιατί ἄρχισε σφοδρὴ θαλασσοταραχὴ καὶ ἦταν «βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων». Τὶς πρωινὲς ὥρες ἐμφανίσθηκε κι ἔλυσε τὴν ταραχὴ τῶν κυμάτων. Οἱ μαθητὲς εἶχαν συνηθίσει στὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Ἦθελε νὰ τοὺς δώσει νὰ καταλάβουν πὼς πρέπει νὰ εἶναι στενὰ συνδεδεμένοι μαζί Του. «Ὅσο ἀνέβαινε ἡ ἀγωνία τους, τόσο περισσότερο ἤθελαν τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ», γράφει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος. Σηκώθηκε θύελλα, ὁ ἄνεμος ἀντίθετος, περνοῦσαν οἱ ὥρες καὶ βοήθεια δὲν εἶχαν ἀπὸ κανέναν.

Ὁ Κύριος ἤθελε νὰ τοὺς δοκιμάσει στὴν ὑπομονή. Ἦθελε νὰ τοὺς δώσει νὰ καταλάβουν «φέρειν τὰ συμπίπτοντα γενναίως», νὰ ἀντιμετωπίζουν μὲ γενναιότητα τοὺς πειρασμούς, γράφει ἕνας Ἅγιος. Ἡ θαλασσοταραχὴ ἦταν μία ἐξάσκηση τῶν μαθητῶν στὴν ὑπομονή, στὴν καρτερία, στὴν προσευχή. Ὁ Χριστός, ὅταν πρόκειται νὰ δώσει σὲ κάποιον ἄφθονη χάρη, τὸν ἐκπαιδεύει προηγουμένως στοὺς πειρασμούς. Οἱ Ἀπόστολοι θὰ κήρυτταν σ' ὅλον τὸν κόσμον, θὰ ἔκαναν πολλὰ θαύματα, θὰ τοὺς ἔδινε ὁ Χριστὸς τὴ δύναμη νὰ κάνουν σημεῖα καὶ ὑπερφυσικὰ γεγονότα, γι' αὐτὸ καὶ τοὺς ἐκπαιδεύει στοὺς πειρασμούς, ὥστε νὰ μὴν ἀπελπισθοῦν, ὅταν θὰ συναντοῦσαν δυσκολίες καὶ ἀντιξοότητες. Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Χριστοῦ τὶς πρωινὲς ὥρες ἔλυσε τοὺς φόβους τῶν μαθητῶν καὶ γαλήνεψε τὴ θάλασσα.

Οἱ πειρασμοὶ στὴ ζωὴ μας

Στὴ ζωὴ μας ὑπάρχουν δύο εἰδῶν πειρασμοί. Ὑπάρχουν πειρασμοὶ ποὺ ἀναφέρονται στὴν πίστη. Ὁ ἄνθρωπος ὀλιγοπιστεῖ ἀπέναντι στὸ Θεό, ἔχει λογισμοὺς βλασφημίας, δὲν παραδέχεται τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀρνεῖται τὰ ἱερὰ μυστήρια, εἶναι δίψυχος. Ἐπίσης πολεμᾶται ἀπὸ τὴν πορνεία καὶ ἀπ' τὴν ὑπερηφάνεια καὶ γενικὰ ἀπ' τὰ μεγάλα πάθη. Στους πειρασμοὺς αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος μόνος του δὲν μπορεῖ νὰ πολεμήσει σωστά. Μόνο μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νὰ νικήσει τὶς καταστάσεις ποὺ περιγράψαμε πιὸ πάνω. Ὅταν ἐμφανισθοῦν τέτοια φαινόμενα στὴ ζωὴ μας, λέμε τὴν προσευχὴ τοῦ Χριστοῦ• «μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν» (Ματθ. 6,13). Οἱ πειρασμοὶ αὐτοὶ μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὸ Θεό. Κάθε τι ποὺ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸ Θεό, πρέπει νὰ τὸ διώχνουμε ἀμέσως.

Ἀντίθετα ὑπάρχουν ἄλλοι πειρασμοὶ ποὺ μᾶς ὠφελοῦν. Π.χ. Οἱ πειρασμοὶ τῆς στερήσεως τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἡ συκοφαντία εἰς βάρος μας, οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν οἰκείων καὶ φίλων μας, ἡ ἔλλειψη συμπάθειας ἐκ μέρους τῶν ἀνωτέρων μας, οἱ ἀσθένειες οἱ ἀνιάτες καὶ βασανιστικές, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλες ποὺ πρόσκαιρά μᾶς ταλαιπωροῦν κ. ἄ. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ πειρασμοὶ δὲν μᾶς κάνουν κακό, ὅταν τοὺς ἀντιμετωπίσουμε μὲ τὸ πνεῦμα τὸ Εὐαγγελικὸ καὶ τὴ δύναμη τῆς προσευχῆς.

«Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμὸν ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν

στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἰακ. 1,12), γράφει ὁ Ἀπόστολος. Ὁ ἴδιος λέγει πὼς πρέπει νὰ νιώθουμε χαρὰ, ὅταν περιπέσουμε σὲ πειρασμό. Αὐτοὶ οἱ πειρασμοὶ εἶναι εὐεργέτες μας καὶ μάλιστα μεγάλοι, γράφει ὁ ἄββας Ἰσαὰκ ὁ Σύρος. Κανένας ἄνθρωπος ποὺ θέλει νὰ ἀγωνισθεῖ καὶ νὰ ζήσῃ ἐνάρετα, δὲν εἶναι μόνος του στὸν ἀγῶνα του. Τὸ φορτίο του τὸ σηκώνει ὁ Θεὸς καὶ γίνεται ἐλαφρό. Ἐμεῖς ὀφείλουμε νὰ πιστεύουμε πὼς δὲ θὰ μᾶς ἐγκαταλείψει ὁ Θεός. Δὲν ὠφελεῖ νὰ πιστεύουμε στὸ Χριστό, ἐὰν δὲν ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στὸ πρόσωπό Του. Πιστεύουμε ἀκράδαντα πὼς στὸ τέλος θὰ ἐπέμβῃ ὁ Θεὸς στὴ ζωὴ μας καὶ θὰ ἀπαλύνῃ τοὺς πειρασμούς, ἐὰν δὲν γογγύσουμε καὶ δὲν μεμψιμοιροῦμε καὶ ἔχουμε ὑπομονή.

Ἀδελφοί μου,

Ἔχουμε πάρει ὅπλα ἀπ' τὸ Θεὸ πνευματικά, γιὰ νὰ πολεμοῦμε τοὺς πειρασμοὺς κι ὄχι νὰ περιπίπτουμε σὲ ἀκηδία κι ἀπελπισία. Ἄς ἔχουμε στραμμένο συνεχῶς τὸ πρόσωπό μας στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ μὴ βουλιάζουμε στὸ πέλαγος τῶν καθημερινῶν πειρασμῶν τῆς ζωῆς μας.

Πηγή: agiazoni.gr